

се находжали съ другитѣ околни славѣни на полуострова. Отъ изказанитѣ по-рано мнѣния заслужаватъ поменъ три, едното на Копитара, другото на Шафарика и третото на Дринова. Копитаръ изказа прѣдположение въ 1836 г., че Балканскиятъ полуостровъ отъ Аквилея (въ Истрия) до Черно-море и на югъ билъ заселенъ изпърво отъ единъ славѣнски народъ, но покъсно, прѣзъ VII в., сърбо-хърватитѣ се вмъкнали между него и го раздѣлили на двѣ, на една страна българскитѣ славѣни, на друга словинцитѣ.¹⁾ За сърбо-хърватитѣ Копитаръ знае отъ Конст. Багрѣнородни. Славѣнитѣ въ Македония, Мизия, Пелопонесъ, които били на юго-изтокъ отъ сѣрбитѣ, той смѣта сродни съ словинцитѣ. Това мнѣние е въ свръзка съ познатата панонска хипотеза за отечеството на кирило-методиевския езикъ и има филоложка подкладка. На слѣдната 1837 г. Шафарикъ въ своитѣ *Slovanské starožitnosti* излѣзе съ по-обосновано мнѣние. Той се бѣ запозналъ по-добрѣ и съ балканскитѣ народи. Той дѣли южнитѣ славѣни на двѣ групи, едната сръбско-хърватска, която дошла отъ карпатскитѣ крайща при Татра и заела сѣверо-западната часть на полуострова, и другата, източна група, която се отдѣлила отъ рускитѣ крайща и се заселила въ България, Тракия, Македония и Гърция.²⁾ Той се основава на вѣститѣ за слизането на източната югославѣнска група отъ Влахо-Молдавия, както и на връзката между племеннитѣ и топографски имена у рускитѣ и българскитѣ славѣни. М. Дриновъ, въ специалното си издирване — Заселение Балканскаго Полуострова Славянами, Москва 1872 г., приемаше, че отъ славѣнската пра-родина отъ врѣме на врѣме разни тамошни племена отдѣляли излишѣка отъ своето население за югъ, тъй че югославѣнитѣ сж смѣсица отъ различни славѣнски племена. Дриновъ дирѣше оправдание на своето гледище въ историческитѣ вѣсти за нападенията на славѣнитѣ и за кръстосването имъ по разни посоки изъ полуострова. Освѣнъ това той прибѣгваше и до езиковни наблюдения; звуковото разнообразие въ сегашнитѣ български и сръбско-хърватски диалекти той обяснява съ прѣплитането на различнитѣ стари племена.

Докато обаче на Копитаровата теория липсватъ исторически вѣсти, на Дриновата теория сж погрѣшни и филоложкитѣ опори, едно че Дриновъ си служи съ несжществени

1) В. Kopitar, *Glagolita Clozianus*. Vindobonæ 1836, p. XXX, XXXI.

2) P. J. Šafarik, *Sebrané spisy* II, 250 сл.